

விடியலின் சிறப்பம்சங்கள்

உயிர்த்தெழுதலின் நிச்சயத்தன்மை

“ஆனால் கடவுள் இன்றுவரை எனக்கு
உதவி செய்திருக்கிறார்; அதனால் நான்
இங்கே நின்று சிறியவர்களுக்கும்
பெரியவர்களுக்கும் சாட்சியமளிக்கிறேன்.
தீர்க்கதரிசிகளும் மோசேயும் நடக்கும்
என்று சொன்னதைத் தவிர வேறு எதையும்
நான் சொல்லவில்லை - மேசியா
பாடுபடுவார், மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த
முதல் நபராக, தம்முடைய சொந்த
மக்களுக்கும் புறஜாதியினருக்கும்
ஒளியின் செய்தியைக் கொண்டு வருவார்.”
அப்போஸ்தலர் 26:22,23

உயிர்த்தெழுதலின் உறுதி என்பது பைபிளில்
உள்ள மிக முக்கியமான கருப்பொருள்களில்
ஒன்றாகும், எனவே அது இருக்க வேண்டும்,
இல்லையெனில் கடவுளின் வாக்குறுதிகள் எந்த
விளைவையும் ஏற்படுத்தாது. இருப்பினும்,

இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் ஏன் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், முதலில் மரணத்தின் தன்மையை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். மரணம் என்பது மறதியின் ஒரு நிலை - இல்லாதது என்று பைபிள் நமக்குச் சொல்கிறது. (பிரசங்கி 9:5,6,10). பரிபூரண மனிதனான ஆதாம் பாவம் செய்தபோது, பாவத்திற்கான தண்டனையை அனுபவித்தான், அது மரணம். (ஆதியாகமம் 2:17; ரோமர் 5:12; 6:23). மரணத்தின் நிலையை கடவுள் இவ்வாறு விவரித்தார்: “நீ பூமிக்குத் திரும்பும் வரை உன் முகத்தின் வியர்வையால் அப்பம் சாப்பிடுவாய்; ஏனென்றால் நீ அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டாய்: ஏனென்றால் நீ மண்ணாயிருக்கிறாய், மண்ணுக்குத் திரும்புவாய்.” (ஆதியாகமம் 3:19). மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை அல்லது மரணத்திற்கு உட்பட்ட "ஆன்மா" பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

இயேசுவின் வாழ்க்கை, மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கடவுளின் அன்பு மற்றும் கருணையைத் தவிர, ஆதாம் என்றென்றும் இருத்தலை விட்டு வெளியேற விதிக்கப்பட்டான். அனைவருக்கும் உயிர்த்தெழுதல் என்ற கடவுளின் திட்டம் ஒரு

யதார்த்தமாக மாறும் என்பதற்கான
உத்தரவாதமாக அவரது உயிர்த்தெழுதல்
இருந்தது. மார்ஸ் மலையில் தனது
பிரசங்கத்தில் அப்போஸ்தலன் பவுல், கடவுள்
"ஒரு நாளை நியமித்துள்ளார், அதில் அவர்
நியமித்த அந்த மனிதனைக் கொண்டு உலகத்தை
நீதியுடன் நியாயந்தீர்ப்பார்; அவரை
மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியதன் மூலம் அவர்
எல்லா மனிதர்களுக்கும் அதற்கு
உறுதியளித்துள்ளார்" என்று கூறினார்.
அப்போஸ்தலர் 17:31

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் அவசியம்

கடவுளின் திட்டத்தில் இயேசு ஆதாமுக்கு
மீட்கும் பொருளாக இறப்பது மிகவும்
முக்கியமானது, ஆனால் அவர் மரண
நிலையிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்படுவதும்
சமமாக அவசியமானது. ஒரு மரித்த கிறிஸ்து
அல்லது மேசியா, ஏசாயா 9:6,7 இல் உள்ள
கடவுளுடைய வார்த்தையின் அற்புதமான
வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியாது: "நமக்கு
ஒரு குழந்தை பிறந்தது, நமக்கு ஒரு மகன்
கொடுக்கப்பட்டார்; அரசாங்கம் அவர் தோளின்
மேல் இருக்கும்; அவர் நாமம் அதிசயமானவர்,

ஆலோசகர், வல்லமையுள்ள கடவுள், நித்திய பிதா, சமாதான பிரபு என்று அழைக்கப்படும். அவருடைய அரசாங்கத்தின் பெருக்கத்திற்கும் சமாதானத்திற்கும் முடிவே இருக்காது." நமது கர்த்தருடைய பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் போது இந்த வாக்குறுதி நிறைவேறும் என்று சீடர்கள் எதிர்பார்த்தனர், அதனால்தான் இயேசு சிலுவையில் மரித்தபோது அவர்கள் மிகவும் சோர்வடைந்து விரக்தியடைந்தனர். இது பரலோகத் தந்தையின் திட்டத்தின் ஒரு பகுதி என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

வாரத்தின் முதல் நாளில், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட மூன்றாம் நாளில், எம்மாவுக்குச் சென்று கொண்டிருந்த அவரது இரண்டு சோர்வடைந்த சீடர்களுக்கு அவர் தோன்றினார். (லூக்கா 24:1,21). அவர்கள் அவரை ஒரு அந்நியர் என்று நினைத்தார்கள். அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டின் இந்த முக்கியமான பகுதியைப் பகுத்துணராததற்காக அவர்களை அவர் மென்மையாகக் கடிந்துகொண்டு, "ஐயோ, மூடர்களே, தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் விசுவாசிக்க மந்த இருதயமுள்ளவர்களே: கிறிஸ்து இவைகளைப் பாடுபட்டு, தம்முடைய மகிமையில் பிரவேசிக்கவேண்டாமா?

மோசேயும் எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும் தொடங்கி,
வேதவாக்கியங்கள் எல்லாவற்றிலும்
தம்மைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை
அவர்களுக்கு விளக்கினார்.” (லூக்கா 24:25-27).
அதைத் தொடர்ந்து வந்த நாற்பது நாட்களில்
சீடர்கள் இயேசு மரித்தோரிலிருந்து
உயிர்த்தெழுந்தார் என்ற உண்மையை
ஏற்றுக்கொண்டு நம்பத் தொடங்கினர், ஆனால்
பெந்தெகொஸ்தேக்குப் பிறகு பரிசுத்த ஆவி
அவர்கள் மீது வந்தபோதுதான் கடவுளின் சமரசத்
திட்டத்தில் உயிர்த்தெழுதலின்
முக்கியத்துவத்தை அவர்கள் முழுமையாகப்
புரிந்துகொண்டார்கள். இது அப்போஸ்தலர் 2:14-
36 இல் பதிவுசெய்யப்பட்ட பேதுருவின்
பிரசங்கத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டது.

உயிர்த்தெழுதல் என்ற சொல் பழைய
ஏற்பாட்டில் காணப்படவில்லை, ஆனால்
வேதவாக்கியத்தின் பல தெளிவான
கூற்றுகளால் இந்தக் கோட்பாடு
கற்பிக்கப்படுகிறது. யோபு 14:13-15-ல் நாம்
வாசிக்கிறோம்: “நீர் என்னைப் பாதாளத்தில்
மறைத்து, உம்முடைய கோபம் நீங்குமட்டும்
என்னை மறைத்து, எனக்கு ஒரு காலத்தைக்
குறித்து, என்னை நினைவுகூர்ந்தால்

நலமாயிருக்கும்! ... நீர் கூப்பிடுவீர், நான் உமக்குப் பதில் அளிப்பேன்; உம்முடைய கைகளின் கிரியையின்மேல் ஆசைப்படுவீர்.” ஏசாயா தீர்க்கதரிசி எழுதினார்: “உம்முடைய மரித்தவர்கள் பிழைப்பார்கள், என் மரித்த சரீரத்தோடே எழுந்திருப்பார்கள். புழுதியில் குடியிருக்கிறவர்களே, விழித்துப் பாடிப்பாருங்கள்; உம்முடைய பனி பூண்டுகளின் பனியைப்போலிருக்கிறது, பூமி மரித்தோரைப் புறப்படப்பண்ணும்.” (ஏசாயா 26:19). தீர்க்கதரிசி ஓசியா எழுதினார்: “நான் அவர்களைப் பாதாளத்தின் வல்லமைக்குத் தப்பிவிட்பேன்; நான் அவர்களை மரணத்தினின்று மீட்பேன்; ஓ மரணமே, நான் உன் வாதைகளாயிருப்பேன்; ஓ பாதாளமே, நான் உன் அழிவாயிருப்பேன்.” ஓசியா 13:14

நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் தீர்க்கதரிசன அம்சங்கள்

இஸ்ரவேல் தேசத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் பல அம்சங்கள் எதிர்கால நிகழ்வுகளை முன்னறிவித்தன என்று வேதவாக்கியங்களில் நமக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. (1 கொரிந்தியர் 10:11; எபிரெயர் 10:1). நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒரு

பகுதியாக இருந்த லேவியராகமத்தின் இருபத்தி மூன்றாம் அதிகாரத்தில் இது குறிப்பாக உண்மை என்பதைக் காண்கிறோம். இந்த அதிகாரத்தில், தேசம் அனுசரிக்க வேண்டிய பண்டிகைகள் குறித்து கர்த்தர் மோசேக்கு அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுத்தார். முதல் மாதம் பதினான்காம் தேதி அவர்கள் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைக் கொல்ல வேண்டும், பதினைந்தாம் தேதி, ஏழு நாட்கள் நீடிக்கும் புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையைக் கொண்டாட வேண்டும். (யாத்திராகமம் 12:6; லேவியராகமம் 23:5,6). இஸ்ரவேலர் "முதல் மாதம் பதினைந்தாம் தேதி, பஸ்காவுக்கு மறுநாள்" எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டனர். (எண்ணாகமம் 33:3). அவர்கள் தங்கள் தேசத்திற்கு வந்து தானிய அறுவடை செய்த பிறகு, அவர்கள் ஒரு கூடுதல் சடங்கைச் செய்ய வேண்டும் என்று கர்த்தர் மோசேக்குக் கட்டளையிட்டார். நாம் வாசிக்கிறோம்: "நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கும் தேசத்தில் நீங்கள் வந்து, அதின் அறுவடையை அறுவடை செய்யும்போது, உங்கள் அறுவடையின் முதல் பலன்களில் ஒரு கதிர்க்கட்டை ஆசாரியனிடம் கொண்டு வர வேண்டும். அவர் அந்தக் கதிர்க்கட்டை கர்த்தருக்கு முன்பாக அசைவாட்டுவார், அது உங்களுக்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்;

ஓய்வுநாளுக்கு மறுநாளில் ஆசாரியன் அதை அசைவாட்டுவார்.” (லேவியராகமம் 23:10,11). இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “ஓய்வுநாள்” என்பது புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையின் முதல் நாளைக் குறிக்கும் பரிசுத்த சபை கூட்டமாகும்.

சடங்கின் ஒரு பகுதியாக, ஆசாரியன் வயல்களுக்கு இடையே சென்று, பழுத்த தானியங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒரு கட்டுகளைச் சேகரித்து, அதை ஒரு கதிர்க்கட்டில் கட்டுவார். அவர் திரும்பி வந்து, பலிபீடத்தில் அறுவடையின் முதல் பலன்களின் காணிக்கையாக கர்த்தருக்கு முன்பாக அந்தக் கதிர்க்கட்டை அசைவாட்டுவார். இந்தச் செயல் ஐம்பது நாட்கள் நீடிக்கும் தானிய அறுவடையின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. வசனங்கள் 15,16

பண்டிகையின் இந்த அம்சம் இயேசுவின் விஷயத்தில் அற்புதமாக தீர்க்கதரிசனமாக இருந்தது. நியாயப்பிரமாணத்தின் விவரங்களைச் சரியாகப் பராமரிப்பது இயேசுவின் பொறுப்பாக இருந்தது. நிசான் பதினான்காம் நாள் சூரிய அஸ்தமனத்தில் தொடங்கியது, நள்ளிரவுக்குப் பிறகு இயேசு கெத்செமனே தோட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டு காய்பாவிடமும் பின்னர் ரோமர்களிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டார். (மத்தேயு 26:47-75; 27:1-26).
அக்டோபர் 2025

மாற்குவின் பதிவு, அவர் மூன்றாம் மணி நேரத்தில், அதாவது சுமார் காலை 9:00 மணிக்கு, இன்னும் நிசான் பதினான்காம் நாள், சிலுவையையில் அறையப்பட்டதாகக் கூறுகிறது. இயேசு ஒன்பதாம் மணி நேரம் வரை சிலுவையையில் இருந்தார், அதாவது சுமார் பிற்பகல் 3:00 மணி, பின்னர் அவர் இறந்தார். (மாற்கு 15:25-37). இவ்வாறு, யூதக் கணக்கீட்டின்படி, நிசான் 14 ஆம் தேதி, இஸ்ரவேலின் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிகள் கொல்லப்பட்ட அதே நாளில் இயேசு இறந்தார். பவுல் இந்த தொடர்பை உறுதிப்படுத்துகிறார், "நம்முடைய பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியான கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டார்." 1 கொரிந்தியர் 5:7

இயேசுவின் உடல் நிசான் பதினான்காம் தேதி சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன் ஒரு கல்லறையில் வைக்கப்பட்டது. (லூக்கா 23:53-55). மறுநாள் முழுவதும், சூரிய அஸ்தமனம் முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரை, அதாவது நிசான் மாதத்தின் பதினைந்தாம் நாள் வரை, உடல் கல்லறையில் கிடந்தது. (வசனம் 56). பின்னர் அதிகாலையில் - வாரத்தின் முதல் நாள் அல்லது நிசான் மாதத்தின் பதினாறாம் நாள் - பெண்கள் கல்லறைக்கு வந்து, இயேசு மரித்தோரிலிருந்து

உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டதைக் கண்டனர். (லூக்கா 24:1-6; மாற்கு 16:1-6). இவ்வாறு இயேசு ஆன்மீக அறுவடையின் "முதல் பலன்களாக"வும், மரணத்தில் "தூங்கியவர்களின் முதல் பலன்களாக"வும் ஆனார் - அதாவது, உயிர்த்தெழுதலின் முதல் பலன்களாகவும் ஆனார். (1 கொரிந்தியர் 15:20). நிசான் மாதத்தின் பதினாறாம் நாள் அதிகாலையில் கர்த்தருக்கு முன்பாக கதிர்க்கட்டை அசைக்கும் சடங்கை யூத பாதிரியார் நிறைவேற்றியதாக நாம் நினைக்கலாம், அதே நேரத்தில் இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டதன் மூலம் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினார்.

பவுலின் விரிவான சாட்சியம்

நம்மைப் போலவே, அப்போஸ்தலன் பவுலின் நாளிலும், இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் குறித்து சந்தேகம் இருந்தது. இதை நிவர்த்தி செய்வதற்காக, வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட உயிர்த்தெழுதல் கடவுளின் இரட்சிப்புத் திட்டத்தின் இன்றியமையாத மற்றும் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும் என்பதைக் காட்ட, 1 கொரிந்தியர் பதினைந்தாம் அதிகாரத்தை எழுதினார். இந்த அதிகாரத்தின் தொடக்க வசனங்களில், பவுல் கொரிந்துவில் உள்ள

திருச்சபைக்கு அறிவித்த செய்தி நற்செய்தி [கிரேக்கம்: ஒரு நல்ல செய்தி] என்றும், அந்தச் செய்தியின் முதல் மற்றும் முக்கிய பகுதி இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் என்றும் நினைவூட்டுகிறார். "நான் பெற்றதை முதலில் உங்களுக்கு அறிவித்தேன், அதாவது, கிறிஸ்து வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார்; அடக்கம் செய்யப்பட்டார், வேதவாக்கியங்களின்படி மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்தார்." 1 கொரிந்தியர் 15:3,4

பின்னர் அப்போஸ்தலர் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலை ஒரு உண்மையாக முன்வைக்கிறார், ஏனெனில் அவர் அப்போஸ்தலர்களாலும் பின்னர் ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட சகோதரர்களாலும் காணப்பட்டார், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பவுல் எழுதும் நேரத்தில் இன்னும் உயிருடன் இருந்தனர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தர் டமாஸ்கஸுக்குச் செல்லும் வழியில் பவுலால் காணப்பட்டார். (வசனங்கள் 5-8). 12-19 வசனங்களில், உயிர்த்தெழுதலின் முழு கோட்பாடும் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைச் சார்ந்துள்ளது என்பதையும், அவர்

உயிர்த்தெழுந்ததால், கல்லறைகளில் உள்ள அனைவரும் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்கள் என்பதையும் பவுல் நிரூபிக்கிறார். இயேசு உயிர்த்தெழுப்பப்படாவிட்டால், அனைவரும் - அவருடைய சீடர்கள் மற்றும் சீடர்கள் கூட - இன்னும் தங்கள் பாவங்களில் இருப்பார்கள். ஏனென்றால், மரணத்தில் ஆதாமின் இடத்தைப் பிடிக்க இயேசு இறந்தாலும், தெய்வீக நீதியின் கைகளில் தனது மீட்கும் பலியின் மதிப்பை அல்லது தகுதியை வழங்க கடவுளின் முன்னிலையில் தோன்றுவதற்கு அவர் மீண்டும் வாழ வேண்டியது அவசியம்.

"கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து, நித்திரையடைந்தவர்களில் முதற்பலனானார்" என்று அப்போஸ்தலன் தனது வாதத்தின் இந்தப் பகுதியை முடிக்கிறார். ஏனென்றால், மனிதனால் [ஆதாமால்] மரணம் வந்தது, மனிதனால் [இயேசுவால்] மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் வந்தது. ஆதாமில் எல்லாரும் மரிக்கிறது போல, கிறிஸ்துவில் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்" அதாவது, கீழ்ப்படிதலின் மூலம் நித்திய ஜீவனைப் பெற அனைவருக்கும் வாய்ப்பு வழங்கப்படும். (வசனங்கள் 20-22). உயிர்த்தெழுதல் ஒரு

குறிப்பிட்ட திட்டத்தின்படி இருக்கும், பவுல் தொடர்கிறார்: "ஒவ்வொருவரும் அவரவர் சரியான வரிசையில், முதற்பலனாகிய கிறிஸ்து, பின்னர் அவருடைய பிரசன்னத்தில் கிறிஸ்துவினுடையவர்கள்." (வசனங்கள் 23) கிறிஸ்து என்பது அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்களைக் குறிக்கிறது, மேலும் இயேசுவின் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் முதலில் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்கள் என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். இது தர்க்கரீதியானது மற்றும் நியாயமானது, ஏனெனில் அவர்கள் ராஜ்யத்தில் இயேசுவுடன் ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் தொடர்புடையவர்கள். (மத்தேயு 19:28,29; வெளிப்படுத்துதல் 20:6). பின்னர் ராஜ்யத்தின் குடிமக்கள், தங்கள் கல்லறைகளில் உள்ள அனைவரும், ஜீவனுக்கான வாய்ப்பைப் பெறுவதற்காக கல்லறையிலிருந்து வெளியே வருவார்கள். யோவான் 5:28,29

மாம்ச சரீரங்களும் ஆவிக்குரிய சரீரங்களும்

பின்னர் பவுல் கூறுகிறார்: “மரித்தோர் எப்படி எழுந்திருப்பார்கள், அவர்கள் எந்த சரீரத்தோடு வருகிறார்கள் என்று ஒருவன் கேட்பான். ... நீங்கள் விதைப்பது, வரப்போகிற சரீரத்தை அல்ல, கோதுமையாகவோ அல்லது வேறு தானியமாகவோ இருக்கலாம் என்று வெறும் தானியத்தையே விதைக்கிறீர்கள். ஆனால் கடவுள் அதற்குப் பிரியமானபடி ஒரு சரீரத்தையும், ஒவ்வொரு விதைக்கும் அவரவர் சரீரத்தையும் கொடுக்கிறார். எல்லா சரீரமும் ஒரே மாதிரியான சரீரமல்ல: ஆனால் மனிதர்களின் சரீரம் ஒன்று, மிருகங்களின் சரீரம் வேறு, மீன்களின் சரீரம் வேறு, பறவைகளின் சரீரம் வேறு. வான சரீரங்களும் பூமிக்குரிய சரீரங்களும் உள்ளன: ஆனால் வானத்தின் மகிமை ஒன்று, பூமிக்குரிய சரீரங்களின் மகிமை வேறு. சூரியனின் மகிமை ஒன்று, சந்திரனின் மகிமை வேறு, நட்சத்திரங்களின் மகிமை வேறு: ஒரு நட்சத்திரம் மற்றொரு நட்சத்திரத்திலிருந்து மகிமையில் வேறுபடுகிறது. மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் அவ்வாறே. அது அழிவில் விதைக்கப்படுகிறது; அது அழியாத நிலையில் எழுப்பப்படுகிறது: அது அவமானத்தில் விதைக்கப்படுகிறது; அது மகிமையில் எழுப்பப்படுகிறது: அது பலவீனத்தில் விதைக்கப்படுகிறது; அது வல்லமையில் அக்டோபர் 2025

எழுப்பப்படுகிறது: "இயற்கையான சரீரம் விதைக்கப்படுகிறது; அது எழுந்திருக்கிறது ஆவிக்குரிய சரீரம்; இயற்கையான சரீரம் உண்டு, ஆவிக்குரிய சரீரமும் உண்டு." 1 கொரிந்தியர் 15:35-44

அப்போஸ்தலன் பவுலின் இந்தக் கூற்றில் பல உதாரணங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன, இவை அனைத்தும் உயிர்த்தெழுதலில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வகையான சரீரங்கள் இருக்கும், குறிப்பாக, மாம்ச சரீரங்களைக் கொண்டவை மற்றும் ஆவிக்குரிய சரீரங்களைக் கொண்டவை என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஒவ்வொரு நபருக்கும் எந்த வகையான சரீரம் இருக்கும் என்பது மரணத்தில் விதைக்கப்படுவதைப் பொறுத்தது. முப்பத்தெட்டாம் வசனத்தில் அப்போஸ்தலன் பேசும் "அது" என்பது இந்த வாழ்க்கையில் தனிநபர் வளர்க்கும் ஆளுமை அல்லது குணம். மனித இனத்தின் பெரும்பான்மையானவர்கள் பூமியில் ஒரு வாழ்க்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமான ஒரு குணத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள். எனவே, அவர்கள் மாம்ச சரீரத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள். ராஜ்யத்தில் பூமி வாழ ஒரு மகிமையான இடமாக இருக்கும், மேலும் பூமியில் நித்திய ஜீவனை

அடைபவர்கள் கடவுளின் தயவு மற்றும் ஆசீர்வாதத்திற்காக நித்தியமாக அவரைத் துதிப்பார்கள்.

இருப்பினும், பெந்தெகொஸ்தேக்குப் பிறகு, தற்போதைய காலத்தில், இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம் வாழ்க்கைக்கான உயர்ந்த ஏற்பாட்டைச் சாத்தியமாக்குவதை சிலர் அறிந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடக்க வேண்டும் என்ற அழைப்புக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, அவர்கள் தங்கள் மனதையும் பாசத்தையும் பூமிக்குரிய விஷயங்களிலிருந்து மாற்றவும், ஆவிக்குரிய விஷயங்களில் நிலைநிறுத்தவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். (ரோமர் 12:1,2; கொலோசெயர் 3:1-3). இவர்கள் தங்கள் கிறிஸ்தவ நடைப்பயணத்தின் போது, கடவுளுடைய வார்த்தையைப் படிப்பதன் மூலம் தங்கள் மனதை மாற்றுகிறார்கள். அதன் கொள்கைகளை தங்கள் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம், அவர்கள் ஒரு ஆன்மீக மனதை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள், அது அவர்கள் மரணத்தில் விதைக்கும் குணம், உயிர்த்தெழுதலில் ஒரு ஆவி உடலைப் பெறுவார்கள்.

ஆவிக்குரிய இயல்புக்கு உயிர்த்தெழுப்பப்படுபவர்களுக்கு அழியாமை வழங்கப்படுகிறது என்று கூறி அப்போஸ்தலன் உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய தனது விளக்கத்தை முடிக்கிறார். “ஏனென்றால், இந்த அழிவுள்ளது அழியாமையைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும், இந்த சாவுக்கேதுவானது அழியாமையைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே, இந்த அழிவுள்ளது அழியாமையைத் தரித்துக்கொள்ளும் போது, மரணம் வெற்றியில் விழுங்கப்பட்டது என்று எழுதப்பட்ட வார்த்தை நிறைவேறும்.” (1 கொரிந்தியர் 15:53,54). தற்போதைய யுகத்தின் வேலை முடிவடைந்து, தெய்வீக இயல்புடையவர்கள் அனைவரும் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவுடன், ஏசாயா 25:6-10 இல் உள்ள தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும் என்பது இந்த உரையின் கருத்து. பவுல் ஒரு பகுதியாக மேற்கோள் காட்டினார். இது ராஜ்யத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலில் பூமியின் தூசியிலிருந்து மனித இனம் திரும்பும்போது அவர்களுக்குப் பாயும் ஆசீர்வாதங்கள்.

“அவர் [கடவுள்] மரணத்தை வெற்றியாக விழுங்குவார்; கர்த்தராகிய தேவன் எல்லா

முகங்களிலுமிருந்து கண்ணீரைத் துடைப்பார்; தம்முடைய ஜனத்தின் நிந்தையை பூமியெங்கும் நீங்கப்பண்ணுவார்; கர்த்தர் இதைச் சொன்னார். அந்நாளில், இதோ, இவரே நம் தேவன்; அவருக்காகக் காத்திருந்தோம், அவர் நம்மை இரட்சிப்பார்; இவரே கர்த்தர்; இவருக்காகக் காத்திருந்தோம், அவருடைய இரட்சிப்பில் நாம் களிகூர்ந்து மகிழுவோம்” என்று சொல்லப்படும். (ஏசாயா 25:8,9). அப்படியானால், தீர்க்கதரிசிகள், இயேசு மற்றும் உண்மையுள்ள அப்போஸ்தலர்கள் பேசிய உயிர்த்தெழுதலின் நிச்சயத்தில் நாம் மகிழ்ச்சியடைவோம். இந்தப் புரிதலுக்காக கடவுளுக்குப் புகழ்!